

Dosarul nr. 2r-488/20

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău (jud. L. Brînză)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Danilov, I. Secrieru, I. Cotruță)

DECIZIE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Anatolie Jaricov

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatolie Jaricov împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Navibul-Us” cu privire la revendicarea bunurilor din posesia nelegitimă străină și repararea prejudiciului moral

împotriva încheierii din 18 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea lui Anatolie Jaricov cu privire la corectarea erorii din decizia din 19 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău

constată:

La 2 iunie 2011, Anatolie Jaricov a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Navibul-Us” cu privire la revendicarea bunurilor din posesia nelegitimă străină.

Întemeindu-și pretențiile în baza dispozițiilor art. 11, 374 Cod civil, a solicitat admiterea acțiunii, revendicarea bunurilor din posesia ilegală a SRL „Navibul-Us” și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin încheierea din 1 februarie 2012 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, a fost admisă cererea depusă de Anatolie Jaricov, reprezentat de avocatul Rodica Chirtoacă și atrasă în proces SRL „Auction-House” în calitate de intervenient accesoriu.

Pe parcursul judecării cauzei, Anatolie Jaricov a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat suplimentar încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumei de 500000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin încheierea din 16 septembrie 2013 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, a fost atras în proces Gheorghe Jaricov în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 13 martie 2014 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia din 19 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Anatolie Jaricov și menținută hotărârea din 13 martie 2014 a Judecătoria Centru mun. Chișinău.

Prin încheierea din 18 martie 2015 a Curții Supreme de Justiție, a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Anatolie Jaricov.

La 6 noiembrie 2019, prin intermediul poștei electronice, Anatolie Jaricov a depus o cerere cu privire la corectarea erorii din decizia din 19 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii a invocat că în decizia din 19 noiembrie 2014 instanța de apel s-a pronunțat asupra unor circumstanțe, care nu fac obiectul acțiunii.

A menționat că instanța de apel a reiterat că consideră neîntemeiat argumentul apelantului Anatolie Jaricov precum că Anatolie Jaricov este proprietarul bunurilor imobile indicate în cererea de chemare în judecată, în baza contractului de donație nr. 6084 din 25 septembrie 2008, încheiat la notarul Elena Constantinescu, între Galina Jaricov, Gheorghe Jaricov și Anatolie Jaricov.

A susținut că atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel motivată au fost indicate bunurile mobile, care au fost sechestrate și ulterior ridicate, conform proceselor-verbale din 11 noiembrie 2009 și 19 octombrie 2010, din apartamentele al căror proprietar este Gheorghe Jaricov, iar aceste bunuri mobile nu corespund cu cele indicate în contractul de donație. De asemenea, nu este stabilit locul aflării bunurilor la momentul donării, nu este stabilită identitatea bunurilor indicate în contractul de donație cu bunurile indicate în procesul-verbal de ridicare a bunurilor de la Gheorghe Jaricov, or, aceste bunuri sunt diferite după descriere.

A afirmat că instanța de apel a constatat că în contractul de donație, care a fost anexat de către Anatolie Jaricov la cererea de chemare în judecată și la care face referire în cererea de apel, nu sunt specificate și identificate bunurile care au fost donate conform art. 827 alin. (2) Cod civil, nu este indicat concret locul aflării bunurilor la momentul donării, iar bunurile donate nu au fost transmise în prezența notarului de la donator donatarului și nu a fost încheiat actul de predare-primire a bunurilor după cum prevede art. 828 alin. (1) Cod civil și pct. 6 din contractul de donație din 25 septembrie 2008, prin care s-ar confirma că aceste bunuri au fost legal transmise în posesia donatorului.

A considerat că instanța de apel, în conformitate cu art. 249 CPC, urmează să excludă prin corectarea greșelii din decizia din 19 noiembrie 2014 și anume, „Colegiul civil consideră neîntemeiat argumentul apelantului Anatolie Jaricov precum că Anatolie Jaricov este proprietarul bunurilor imobile indicate în cererea de chemare în judecată, în baza contractului de donație nr. 6084 din 25 septembrie 2008, încheiat la notarul Elena Constantinescu, între Galina Jaricov, Gheorghe Jaricov și Anatolie Jaricov” și „Colegiul civil constată că în contractul de donație, care a fost anexat de către Anatolie Jaricov la cererea de chemare în judecată și la care face referire în cererea de apel, nu sunt specificate și identificate bunurile care au fost donate conform art. 827 alin. (2) Cod civil, nu este indicat concret locul aflării bunurilor la momentul donării, iar bunurile donate nu au fost transmise în prezența notarului de la donator donatarului și nu a fost încheiat actul de predare-primire a bunurilor după cum prevede art. 828

alin. (1) Cod civil și pct. 6 din contractul de donație din 25 septembrie 2008, prin care s-ar confirma că aceste bunuri au fost legal transmise în posesia donatorului”.

Prin încheierea din 18 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea lui Anatolie Jaricov cu privire la corectarea erorii din decizia din 19 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău ca neîntemeiată.

La 14 ianuarie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Anatolie Jaricov a declarat recurs împotriva încheierii din 18 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a încheierii recurate și emiterea unei noi încheieri cu privire la admiterea cererii de corectare a greșelii din decizia instanței de apel.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerând că la emiterea acesteia, instanța de apel a încălcat esențial și a aplicat eronat prevederile art. 249 CPC.

A menționat că, reieșind din prevederile art. 249 CPC, instanța de apel urma incontestabil să admită cererea de corectare a greșelii prin excludere din textul deciziei a concluziilor ce nu corespund circumstanțelor de fapt, fără a modifica sensul și a afecta dispozitivul deciziei.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele dosarului rezultă că copia încheierii recurate a fost expediată în adresa părților la 27 decembrie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 67 vol. III), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 14 ianuarie 2020 în termenul legal.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din materialele dosarului, prin hotărârea din 13 martie 2014 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, a fost respinsă acțiunea depusă de către Anatolie Jaricov.

La 2 aprilie 2014, Anatolie Jaricov a declarat apel nemotivat, iar la 21 octombrie 2014, a declarat apel motivat împotriva hotărârii din 13 martie 2014 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Tot actele cauzei atestă că prin decizia din 19 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Anatolie Jaricov și menținută hotărârea din 13 martie 2014 a Judecătoria Centru mun. Chișinău.

Se mai constată că prin încheierea din 18 martie 2015 a Curții Supreme de Justiție, a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Anatolie Jaricov împotriva deciziei din 19 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău.

Este cert și faptul că la 6 noiembrie 2019, prin intermediul poștei electronice, Anatolie Jaricov a depus o cerere cu privire la corectarea erorii din decizia din 19 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat instanței de apel să corecteze greșeala din decizia enunțată, prin excluderea următoarelor: „Colegiul civil consideră neîntemeiat argumentul apelantului Anatolie Jaricov precum că Anatolie Jaricov este proprietarul bunurilor imobile indicate în cererea de chemare în judecată, în baza contractului de donație nr. 6084 din 25 septembrie 2008, încheiat la notarul Elena Constantinescu, între Galina Jaricov, Gheorghe Jaricov și Anatolie Jaricov” și „Colegiul civil constată că în contractul de donație, care a fost anexat de către Anatolie Jaricov la cererea de chemare în judecată și la care face referire în cererea de apel, nu sunt specificate și identificate bunurile care au fost donate conform art. 827 alin. (2) Cod civil, nu este indicat concret locul aflării bunurilor la momentul donării, iar bunurile donate nu au fost transmise în prezența notarului de la donator donatarului și nu a fost încheiat actul de predare-primire a bunurilor după cum prevede art. 828 alin. (1) Cod civil și pct. 6 din contractul de donație din 25 septembrie 2008, prin care s-ar confirma că aceste bunuri au fost legal transmise în posesia donatorului”.

Drept urmare, prin încheierea din 18 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea lui Anatolie Jaricov cu privire la corectarea erorii din decizia din 19 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău ca neîntemeiată.

Verificând legalitatea încheierii instanței de apel, în raport cu motivele recursului și cadrul legal aplicabil speței, instanța de recurs constată ca justificată concluzia instanței de apel cu privire la respingerea cererii lui Anatolie Jaricov cu privire la corectarea erorii din decizia din 19 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs va reține prevederile art. 249 alin. (1) și (2) CPC, potrivit cărora după pronunțarea hotărârii, instanța care a adoptat-o nu este în drept să o anuleze nici să o modifice.

La cererea participanților la proces sau din oficiu, instanța judecătorească corectează greșelile sau omisiunile din hotărâre care țin de nume, calitatea procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente. Problema corectării unor astfel de greșeli se soluționează în baza dosarului și/sau a materialelor anexate la cererea de corectare a greșelilor sau a omisiunilor, fără citarea participanților la proces.

Raportând la caz dispozițiile legale enunțate, instanța de recurs constată că cererea lui Anatolie Jaricov cu privire la corectarea erorii din decizia din 19 noiembrie 2014 nu se încadrează în prevederile art. 249 CPC.

Or, prin cererea lui Anatolie Jaricov cu privire la corectarea erorii din decizia din 19 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău se urmărește scopul emiterii unei alte soluții decât cea adoptată prin decizia enunțată, rămasă irevocabilă prin încheierea din 18 martie 2015 a Curții Supreme de Justiție.

Acest fapt este inacceptabil conform legislației procedurale, în situația în care prin corectarea greșelii din hotărâre în sensul art. 249 CPC, nu poate fi anulată sau modificată esența soluției date prin hotărâre.

Așadar, instanța de recurs relevă că odată cu soluționarea fondului cauzei prin decizia din 19 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, rămasă irevocabilă prin încheierea din 18 martie 2015 a Curții Supreme de Justiție, în lumina principiului autorității de lucru judecat, o hotărâre judecătorească, prin care s-au stabilit faptele, cât și constatările reținute în mod irevocabil, se bucură de prezumția absolută de adevăr și nu pot fi contrazise printr-o altă hotărâre.

Față de toate aceste considerente, se atestă legalitatea încheierii din 18 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea lui Anatolie Jaricov cu privire la corectarea erorii din decizia din 19 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău ca neîntemeiată.

Drept urmare, constatările date resping argumentele recurentului din cererea de recurs cu privire la netemeinicia încheierii recurate.

Distinct de cele ce preced și având în vedere că încheierea Curții de Apel Chișinău este întemeiată și legală, iar criticele invocate de către recurent sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Anatolie Jaricov.

Se menține încheierea din 18 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatolie Jaricov împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Navibul-Us” cu privire la revendicarea bunurilor din posesia nelegitimă străină și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu